

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

تتبع و نگارش: داکتر امین الدین « سعیدی- سعیدی افغانی »

۱۱ سپتمبر ۲۰۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

انسان اشرف مخلوقات الهی

«ولقد کرما بنی آدم»

چرا انسان اشرف مخلوقات الهی در روی زمین است؟ جواب دادن به این سؤال چندان کاری مشکل نیست. به خاطر آنکه انسان هم از لحاظ معنوی بر سایر موجودات مانند: جمادات، نباتات و حیوانات و هم از لحاظ نیروی جسمانی در بسیاری از موارد نسبت به جانداران قویتر و نیرومندتر به نظر می رسد. بنابر همین صفات است که پروردگار ما می فرماید: «ولقد کرما بنی آدم و حملنا هم فی البر والبحر و رزقنا هم من الطیبات و فضلناهم علی کثیر ممن خلقنا تفضیلا» (ما بنی آدم را گرامی داشتیم و آن ها را در خشکه و بحر حمل کردیم و از انواع روزی های پاکیزه به آنان روزی دادیم، و بر بسیاری از خلق خود برتری بخشیدیم).
دریکی از احادیث آمده است:

« پروردگار ما مخلوقات جهان را بر سه قسم آفریده است : فرشتگان ، حیوانات و انسان ؛ فرشتگان عقل دارند، بدون شهوت و غضب. حیوانات مجموعه ای از شهوت و غضب اند و فاقد عقل اند. اما انسان مجموعه ای است از هر دو یعنی (عقل و شهوت). اگر عقل او بر شهوتش (هوی و هوسش) غالب شود، مقام و منزلتش از فرشتگان هم بهتر و برتر می شود. و اگر شهوتش بر علقش غلبه حاصل نماید، مقام و منزلتش از حیوان هم بدتر می گردد.»

انسان از جهت معنوی یگانه مخلوقی است که از جنبه مادی و معنوی و جسمانی و روحانی تشکیل یافته است و در لایه لای تضاد ها و مشکلات می تواند رشد و پرورش یابد. انسان مخلوقی است که استعداد تکامل و پیشروی بی حد و مرزی در نهاد آن نهفته است .

ناگفته نباید گذاشت که این توانمندی را پروردگار با عظمت ما در نهاد همه انسان ها قرار داده است. اگر از این توانمندی استفاده سالم ببرد بر پیشرفت و ترقی دست می یابد و اگر از آن استفاده نبرد به سقوط مواجه می گردد و مسؤولیت آن را خود انسان دارد.

یکی از علماء می گوید:

جسم انسان دارای چنان استحکامات و ظرافت های فوق العاده است که در مقابل هر نوع حوادث استقامت و پایداری می نماید. در مقابل بی غذایی، بی خوابی، خستگی، رنج و تکالیف گوناگون و سایر زحمات دنیوی ... تحمل عجیب و غریبی از خود نشان می دهد. انسان با این قدرت و توانمندی جسمی و فکری خارق العاده اش توانسته است، این همه تمدن ها و صنایع و تخنیک ها را به وجود بیاورد و بدین ترتیب برتری خویش را بر همه جانداران به اثبات برساند.

۱ - روح الهی :

انسان بعد از اینکه پروردگار آنرا از گل خلق نمود ، از «روح» عظیمی در او دمید و آن را به خود منسوب ساخت و آنرا «روح خدا» نامید . «ونفخت فیہ من روحی» (و از روح خود در آن دمیدم) .

انسان با برخورداری از روح یا نفخه الهی، قدرت عملی نامحدود و نیز قدرت تربیت پذیری نامحدود دارد این نیرو و قدرت به حد و منزله ای می رسد تا جائی که می تواند اسماء ، صفات الهی را در خود ایجاد، مستقر و نیرومند سازد و بدین ترتیب کمال و تقرب به الله را یکی پس از دیگری طی کند و آئینه و مظهر کامل صفات خداوند شود. و این همان مقام خلیفه الهی است که انسان برای وصول به آن خلق شده است.

خداوند (ج) در سوره ص آیات ۷۱ و ۷۲) می فرماید :

(انقال ربك للملائكة اني خالق بشرا من طين فانويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين) (و هنگام که خداوند به فرشتگان گفت که من بشر را از گل می آفرینم ، پس آنگاه که او را به خلقت کامل بیارستم و از روح خود در او دمیدم به او سجده کنید .)

بعد مادی انسان منشاء طبیعت و تمایلات حیوانی او است. و بعد الهی او منشاء فطرت و تمایلات فوق انسانی اوست. همین بعد فطری است که به انسان مقام می دهد و همین بعد است که حتی فرشتگان به خاطر آن مأمور به سجده بر انسان می شوند .

پروردگار عالمیان بعد از این که از دمیدن روح یادآور می گردد خطاب به ملائکه نموده میفرماید:

(فقعو له ساجدين) يعنى (همگى برايش سجده كنيد) خطاب عام است و شامل حال تمام ملايكه بدون استثناء به منظور سجده به انسان است، و ابليس كه در بين ملايكه بود به سجده به آدم اباى مى ورزد و خداوند پاك از ابليس در باره علت عدم سجده به آدم چنين سؤال مى نمايد:

(قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي) (اى ابليس چه چيزى شما را منع كرد از اين كه به چيزى كه با دستهاى خود آن را افريدم از كردن سجده اباى و ورزىدى) (سوره ص آيه ۷۵)

توجه نماييد:

در آيت مباركه خداوند پاك در پرسش از شيطان كلمه با (دستان خود آنرا خلق كردم) استعمال مى نمايد كه اين امتياز بزرگى است كه اشرف بودن انسان را نسبت به همه مخلوقات نشان مى دهد.

انسان آن مخلوق با عظمتى است كه پرورگار ما بار امانت الهى را به همين انسان سپرده مى فرمايد:

(إنا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الانسان إنه كان ظلوماً جهولاً) ما امانت را به آسمانها و زمين و كوه ها عرضه داشتيم، آن ها از حمل آن اباى كردند و از آن هراس داشتند؛ اما انسان، آن را به دوش گرفت! او بسيار ظالم و جاهل بود (قدر اين مقام را نشناخت و به خود ظلم كرد)

انسان آن مخلوق با عظمتى است كه مقام خليفه الهى به همين انسان كه اشرف المخلوقات است سپرده شده است. طوريكه الله مى فرمايد:

(وإذ قال ربك للملكة إني جاعل في الارض خليفة) (و هنگامى كه پرورگار تو به فرشتگان گفت: من در روى زمين، جانشين و حاكمى قرار خواهم داد .

انسان آن مخلوق با عظمتى است كه پرورگار ما خود معلم ابو البشر بوده و **(علم آدم الاسما كلها)** و همه اسما **(علم اسرار آفرينش و نام گذارى موجودات)** را همه و همه به آدم آموخت .

پس با تأييد قرآن و احاديث نبوى كه انسان اشرف مخلوقات الهى در روى زمين است. انسان بايد مقام خويش را بشناسد و به هدفى كه خلق گرديده است رسالت خويش را به جا بيارد .

پايان

نام مقاله : انسان اشرف ترين مخلوقات الهى

تتبع و نگارش : امين الدين « سعيدى - سعيد افغانى »

مدبر مركز مطالعات ستراتيجيكي افغان

و مسؤول مركز فرهنگى د حق لاره - جرمنى